

ЛЕВІЦЬКИЙ Євген Йосипович (17. 01. 1870, с. Качанівка, нині Підволочис. р-ну Терноп. обл. — 21. 11. 1925, Відень) — громадсько-політичний діяч, дипломат. Навч. у гімназії в Тернополі, Львів. і Віден. університетах. Здобув докторат із права, працював адвокатом у Відні. Співзасн. і співавтор програми Укр. радикал. партії (1890), голова Всеслов'ян. студент. конгресу (Відень, 1892). Згодом в Укр. радикал. партії очолив т. зв. групу молодих, після розколу вийшов з неї. 1899 взяв участь у створенні Укр. нац.-демократ. партії, увійшов до її керів. органів. Під час 1-ї світової війни — чл. Заг. укр. ради. Здійснював пропагандист.-просвітн. роботу в таборах для військовополонених українців — вояків рос. армії. Видав кілька брошур укр. і нім. мовами про Україну та боротьбу за її незалежність, зокрема «Листи з Німеччини» (1916). У листопаді-грудні 1918 —

посланник ЗУНР у Швейцарії; від січня 1919 — посол УНР, від грудня того ж року — посол ЗУНР у Німеччині; 1920–23 — голова дипломат. місії ЗУНР у Чехо-Словаччині. 1923 повернувся до Відня.

Рекомендована література

1. Ювілейний альманах Союзу українських адвокатів у Львові. Л., 1934;
2. Сохоцький І. Будівничі новітньої української державності в Галичині // Істор. постаті Галичини XIX–XX ст. Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто, 1961;
3. Волинець С. Передвісники і творці Листопадового зриву: Західно-українські громадські і політичні діячі. Вінніпег, 1965.

Д. В. Веденєєв

Бібліографічний опис:

Левицький Євген Йосипович / Д. В. Веденєєв // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53772>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).